

Czwartek, 25 stycznia 2018

Złockie

Miejscowość położona w dolinie potoku o tej samej nazwie, który jest lewym dopływem Szczawnika. Nazwa jak utrzymuje miejscowa legenda częściowo poparta notatkami Jana Długosza, wywodzi się od złota, które podobno było tutaj wydobywane. Akt lokacyjny na prawie wołoskim wydany został w 1580 r. przez bpa Piotra Myszkowskiego, Iwana Makowicy. Około 1624 r. do obowiązku miejscowej ludności należało uposażenie sołtysa ze Szczawnika, porucznika piechoty muszyńskiej. Równocześnie z aktem nadania została uposażona pierwsza parafia greckokatolicka.

Cerkiew pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny została zbudowana w latach 1867-1872 przez Kondracza. Wzniesiona jest na planie krzyża, drewniana, o konstrukcji zrębowej, z wieżą konstrukcji słupowej. Dachu ma siodłowe, kryte blachą. W części głównej znajduje się ośmioboczny tambur, zwieńczony kopułą z wieżyczką i podwójnymi ślepymi latarniami. W środku stropy proste, a w centrum kopuła pozorną. Wnętrze głównie posiada wyposażenie cerkiewne. Do najciekawszych elementów wystroju cerkwi należą: polichromia figuralno-ornamentalna z 1873 r., ikonostas w typie barokowym z drugiej poł. XIX w., ołtarz boczny z obrazem "Opłakiwanie Chrystusa" z przełomu XVIII i XIX w., krucyfiks barokowy malowany, oprawiony mocno zdobioną ramą. Zabytek ten zdołał nigdy niegdyś szczyt ikonostasu. Na uwagę zasługują również dwa obrazy: "Biczowanie" z XVIII w. i "Ukrzyżowanie" z drugiej poł. XIX oraz trzy krucyfiksy barokowe, procesyjny z monderłą kwiatową z 1879 r. i ludowy.

Obok cerkwi, przemianowanej w 1951 r. na kościół rzymskokatolicki, znajduje się cmentarz greckokatolicki z XIX w. otoczony murem. Dodatkowo uroku temu miejscu dodają lipy rosnące wokół cerkwi; jedna z nich znajduje się przy drodze, zaliczona jest do pomników przyrody.

Piękne położenie, jak również duże zasoby wody mineralnej, wpłynęły na szybki rozwój tej wioski, przekształcając ją w ośrodek sanatoryjno-wypoczynkowy. W Złockiem istnieją ujęcia wody mineralnej i większe wycieki szczawów. W sanatoriach stosowane są również w lecznictwie borowiny. W miejscowości tej spotykane są ekshalacje dwutlenku węgla. Wody wydobywane w Złockim posiadają właściwości lecznicze, zbliżone do "Zubra" (używane w leczeniu chorób wrzodowych żołądka i dwunastnicy oraz przewlekłego nieżytu żołądka i jelit).

Złockie leży na wysokości 510-550 m n.p.m., w dolinie potoków Szczawnik i Złockie, osłoniętej od południa pasmem Kotliczego Wierchu (1032 m n.p.m.) i Jaworzyny Krynickiej (1114 m n.p.m.).

Atrakcje: cerkiew, źródła wody mineralnej, pomnik przyrody